

לפְעָמִים בְּשַׁעוֹת הַמַּאֲחָרוֹת

לפְעָמִים בְּשַׁעוֹת הַמַּאֲחָרוֹת שֶׁל הַלֵּילָה
אֲנִי יוֹשֵׁב וּמִנְגֵן. מַה דְרוֹשׁ לוֹ לְאָדָם. מַה
מַעֲט דְרוֹשׁ לוֹ כְּדֵי לְקַיֵּם אֶת עֲצֻמוֹ

גַּם כָּאן, שְׁלֵא לְדַבֵּר עַל עוֹלָמוֹת טוֹבִים
יוֹתֵר, הַמְחִיכִים לוֹ אוֹלֵי בְּעֵתֵיד עֲלוֹם. וַדָּאִי,
מַה מַּעֲט. יְדֵי הַמַּאֲמָנוֹת

מַחְלִיקוֹת עַל הַמִּבְנֵעֲנֵעִים וְאֲנִי מִנְגֵן. הוּ, אֱלוֹ
יַדְעֵתִי נִגּוֹן. אֲבָל גַּם כֵּן אֶפְשָׁר. אִין בִּי מִקְנָאת שְׁאוֹל.
מַה מַּעֲט דְרוֹשׁ לוֹ לְאָדָם לְמַעַן תִּרְדַּע עֲלֵיו שְׁלוֹהַ

לֵילִית הַלֵּילָה. כַּמַּעֲט נִדְמָה שְׁאֵתָה גְאוֹל, שְׁאֶפְשָׁר
לְחִיּוֹת גַּם כָּאן, בְּאַבִּיב הַזֶּה, בְּלִי חִבּוּרַת בְּרֵאשִׁית כְּלָה: אֱלֹהִים,
הַעֵץ, הַתְּפוּחִים, חֲזָה, הַנֶּחֱשׁ.

לפְעָמִים כְּשֶׁאֲנִי צוֹפֶה בְּטְלוּיָזְיָה

לפְעָמִים כְּשֶׁאֲנִי צוֹפֶה בְּטְלוּיָזְיָה בְּלֵילָה
אֲנִי רוֹאֶה תַּחֲרוֹת רַקוּד. אִיךְ הֵם זְזִים. בְּאִיזוֹ
קְלוֹת הֵם מְנַתְקִים עֲצָמָם מִן הַרְצָפָה

אֶפְלוֹ לֹא אֲנִי, וּבּוֹדָאִי שְׁגַם אַחֲרִים
לֹא, הַרוֹאִים עֲלֵים רוֹקְדִים בְּשִׁלְכָת. אוֹלֵי,
יוֹם יָבוֹא. הַגְּלִי כְּמִשְׁקָלוֹת

מִנְסוֹת לְנִתֵר לֹלָה הַצִּלְחָה. הוּ, אֱלוֹ
הַיִּיתִי קַל כְּאֵילָה. אוֹלֵי מְחַר. לוֹ יִפִּיתִי כְּדוֹד.
הַגּוֹפּוֹת הַמְּפִזִּים עַל הַמְּסַךְ מִכִּים אוֹתִי בְּסִנּוֹרִים

קִפְיץ-קִפּוּץ. הֵם אֵינָם חֲשִׂים אֶת עֲצָמָם, גַּם לֹא
אַחֲרִים, עַל הַמְּרַקֵּעַ הַזֶּה, אֵינָם חֲשִׂים אֶת הַכְּפִילוֹת:
נָפֶשׁ
וְגוֹף, רוּחַ וְחֹמֶר, צִלְלִים.

אָנִי יוֹשֵׁב עַל שְׁפֹת הַרְחוֹב

אָנִי יוֹשֵׁב עַל שְׁפֹת הַרְחוֹב
וּמִסְתַּכֵּל בְּאֲנָשִׁים.
הֵם אֵינָם יוֹדְעִים
שְׁאֲנִי בָּהֶם מִסְתַּכֵּל.

הָאֵם כִּי מִסְתַּכֵּל בְּנוּ הָאֵל,
מִבְּלִי שְׁנַרְגִּישׁ דְּבַר, מִבְּלִי שְׁנַבִּין,
מִבְּלִי שְׁנִשְׂאֵל?

אֵינֶנִּי יוֹדֵעַ.
יֵשׁ דְּבָרִים רַבִּים שְׁאֲנִי שׂוֹאֵל.
לְפִי שְׁעָה
אָנִי יוֹשֵׁב עַל שְׁפֹת הַרְחוֹב
וּמִסְתַּכֵּל.

בְּקוֹר בְּמוֹזָאוֹן

אֶת מְבַקְרֵת בְּמוֹזָאוֹן
תַּמּוּנוֹת עַל כָּל קוֹר.
בְּךָ אִישׁ לֹא מְכִיר
תַּלְוִיּוֹת בְּדִמְמָה.

הָאֵם גַּם כְּשֶׁאִין מְהוּמָה
הֵן צוֹפוֹת זֹו בְּזוֹ, מִדְּבָרוֹת זֹו אֵל זֹו?
חֲלָלִי שְׁמָמָה.

קֶשֶׁה לוֹמַר.
קֶץ הָאֲמֻנוֹת, קֶץ הַלְחָמָה.
בְּכָל יוֹם,
אֶת מְבַקְרֵת בְּמוֹזָאוֹן
צוֹפָה דוֹמְמָה.

סוּנֵט הַבְּנִינִים

לְכַתֵּב, לְשִׁתּוֹת, לְמוֹת, וְזֶה הַקֵּל.
וּכְבֹּר אֶתְּה פְּעוּל, אֶהוּב, כְּתוּב.
עַד שְׁעוֹשִׁים אוֹתְךָ: אֶתְה נִפְעֵל:
נִבְרָא, נִשְׁבֵּר, נִגְמָר, נִמְצָא וְשׁוּב

עֲלִילוֹתֶיךָ מִתְחַזְּקוֹת כָּל-כֶּךָ
עַד לִפְעֵל: נִגְן, דִּבֵּר, שִׁבֵּר.
עוֹלָם הַמַּעֲשִׂים כֹּה יִסְבֵּר:
פְּעֵל, שִׁבֵּר, קִבֵּץ, בְּלִי חוּזָר.

אֶתְה מִפְעִיל: הָאֲחֵרִים עוֹשִׂים
וְשׁוּב מִפְעֵל בְּחִלּוּפֵי נְסִים,
מִשְׁגִּיחַ וּמִשְׁגַּח, מִלְּהִיב, מִלְּהֵב.

וּכְךָ בְּסוּף אֶתְה חוּזָר אֶל עֲצָמְךָ
וּמִתְבָּרַר וּמִתְלַחֵשׁ, הַכֹּל מִחִזָּר
בְּהִתְפַּעֵל וְהִתְקַפֵּל עַד שְׁנִגְמָר.

סוּנֵט הַמְּסַפְּרִים

לְחַבֵּר, לְחַסֵּר, לְחַלֵּק. לֹא פְּשׁוּט.
הַגְּדוּל קֵטָן, הַקֵּטָן גְּדוּל,
עַד תָּם הַסְּפִיכָה הַכֹּל יָמוּת.
מִמְסַפְּרִים יִשְׁמְרֵנוּ הָאֵל

הַסְּפָרוֹת מִתְחַבְּרוֹת זֹו לְזֹו
כָּל צְרוּף הוּא מְסַפֵּר חֲדָשׁ.
לֹא הֵיטָה עוֹד סִימְפוּנִיָּה כְּזֹו:
עֲרֵבּוּבִיָּה שֶׁל חֲלִין וּמִקְדָּשׁ.

נִרְדָּה אֵלֵי שְׂכָרִים
נִעְלָה בְּחִזְקַת קִדּוּשִׁים
מְסַפֵּר וְהַפּוֹכוֹ, הַפּוֹךְ וּמְסַפְּרוֹ.

מֵאָפֶס וְעַד לְאִינְסוּף
אֵין בְּחִיּוּב שְׁלִילָה
מְסַפֵּר אֵינְנוּ מֵלֵה.

עֲכָשׁוּ, כְּשֶׁהַמַּיִם לֹחֲצִים בְּעַז לֹחֲצִים בְּעַז

עֲכָשׁוּ, כְּשֶׁהַמַּיִם לֹחֲצִים בְּעַז
עַל קִירוֹת הַסְּכָרִים,
עֲכָשׁוּ, כְּשֶׁהַחֲסִידוֹת הַלְּבָנוֹת, הַשְּׁבוֹת,
נִהְפְּכוֹת בְּאִמְצַע הַכְּקִיעַ לַלְהָקוֹת מְטוֹסֵי סִילוֹן,
שׁוֹב נְחוּשׁ כַּמָּה חֲזָקוֹת הַצְּלָעוֹת,
וְכַמָּה אֲמִיץ הָאֵוִיר הַחֵם בְּתוֹךְ הַרְאוֹת,
וְכַמָּה הַעֲזָה נְחוּצָה לְאַהֲבַת בְּשִׁפְלָה הַגְּלוּיָה,
כְּשֶׁהַסְּכָנוֹת הַגְּבוּהוֹת מְקַמְרוֹת מֵעַל,
וְכַמָּה אֶהְבֶּה דְרוּשָׁה
לְמִלָּא אֶת כָּל הַכְּלִים הַרִיקִים
וְאֶת הַשְּׁעוֹנִים שֶׁהִפְסִיקוּ לְמְנוֹת זְמַן
וְכַמָּה נְשִׁימָה,
סוּפָה שֶׁל נְשִׁימָה,
לְשִׁיר אֶת שִׁיר-הָאֲבִיב הַקָּטָן.

אֶתְמוֹל, כְּשֶׁהָאֲדָמָה רָעָה

אֶתְמוֹל, כְּשֶׁהָאֲדָמָה כְּעֵדָה פְּתָאוֹם
מִתַּחַת לְכַגְלִינוּ,
אֶתְמוֹל, כְּשֶׁחֲתוּלֵי הַרְחוֹב בְּחֶצֶר, מִיַּחְמִים,
יָבְבוּ כְּעֵדוֹת מְקוֹנְנוֹת לְבוֹשׁוֹת שְׁחֹרִים,
אֲזַנְעָשָׂה בְּרוּר שְׁצָרִיךְ לְהַזְהֵר,
פְּתָאוֹם נִעְשָׂה בְּרוּר כְּשֶׁמֶשׁ שְׁלֵא כְּדָאֵי לְמַהֵר,
וּפְתָאוֹם נִקְרַח הַסְּפֵק כְּמִדְקָרוֹת קָבַח,
כְּשֶׁהָאֲמֵת חוֹמָקֵת בְּמוֹכַד הַשְּׁבִיל הַפְּתִלְתַּל,
וּפְתָאוֹם שׁוֹב הַנְּסִיּוֹן הַזֶּה
לְהִלֵּךְ בֵּין תְּמִימוֹת לְיָדִיעָה
הַשׁוֹלְחָת שְׂרָשִׁים אֶל נְבִי הַמְּצִיאוֹת
וּפְתָאוֹם הַבְּנָה,
נִהַר שֶׁל הַבְּנָה,
כְּמִזְמוֹר מִתְּפִתַּל וְכֵהוּט.

עצי זית

עמדו בנסיון השׁרב
ובאו בסוד הסער –
וכנצח נצבו במוכד
הגבעה מול הכפר שׁחרב
מכסיפים באורו הצונן של הסהר.
עמד, מה גדושה השלונה.
זו אפוא השיבה הטובה!
הקשב, הקשב למשב
הרוח בנוף הזיתים.
איזו צמיחה עננה!
התשמע? הם אומרים עכשו
דברים נבונים ופשוטים.

שדות חטה

כאו גשמים ורוחות
צפרים ציצו ביניהן
זקופות עמדו שבלים
בשלות, כעל מי מנוחות
מספרות את ספור חייכן.
ראה איזה רגע סביב!
אולי כך נראה העתיד?
כספינה על ים שבלים
אנו נוצרים חלומותינו.
מה יפה האביב!
התחוש? מגען כלתי עוללים
הממלאים חיינו.

בְּדֶרֶךְ לְגִנְנָה

עוֹרְבִים בְּהָרִים
אֱלֹמִים בְּהָרִים
וְאֶרֶן הָרִים
שְׁחֹר
עַל הַרְכָּס.

אֲדָמָה חֲמָה
וְשָׁמַיִם קָרִים.
עוֹבְרִים הֵהָרִים בְּצֶל צִפְרִים
שְׁחֹרוֹת.

צִפְרִים שְׁחֹרוֹת
אֵילָנוֹת שְׁחֹרִים.
וְאוֹר עַל הַרְכָּס.

בְּדֶרֶךְ לְסִיבִיר

זְאֲבִים בְּיַעַר
חֲשׂוּכִים בְּיַעַר
וְכַחַשׁ יַעַר
שִׁקְט
בְּתוֹךְ הָעֵלְוָה.

גִּזְעִים מְחֻסְפָּסִים
עֲלִים חֲלֻקִים.
הַמֵּית הַיַּעַר חֲדָה כְּתַעַר
דוֹמָם.

תַּעַר דוֹמָם
חֵיוֹת דוֹמְמוֹת.
וְכַחַשׁ הָעֲלִים.

הלטאה הכחלה בשמש

על אבן שכבה לטאה והיה לה זנב כחל
וקני-עשבים על ידה נחשבו לה כיער גדול
אך השמש היא הטובה היתה כגרגיר של חול.

השמש היא הטובה המלטפת זנב ופנים
השמש היא המבנה כמשתה מעדנים
שהיא כמו כדור של זהב משמשת משחק לקטנים.

ואהבתה מגעת אל גופם באצבעות
וחמה מרחף באויר קקצף בועות-בועות
וכשהיא מאיכה ממקומה מאירים גבי לטאות.

והם נהיים למולה זהבים, אדמים וכחלים
וכשהיא זורחת להם מבין העצים הגדולים
הם רואים איך נוטף השכר וכיצד מצהיבים העלים.

ואז העצים הגדולים משיבים ראשיהם בכלמה,
וקני עשבים נדחקים אל בטן האדמה
וכך הלטאות כובשות את ראשן בשמש היא החמה.

על אבן שכבה לטאה והיה לה זנב כחל
וקני עשבים לידה נחשבו לה כיער גדול
אך השמש היא הטובה התכופה כגרגיר של חול.

הילדה הנמה בגן

על ספסל ישבה ילדה והיה לה בלון גדול
ומתקני משחקים סביב הזכירו את האתמול
וצפור מציצת ממול נקרה זרעונים בחול

גלגל הענק מתמר משליך צלו על ספסל
נדנדה מערסלת ילדה הבוהה בחלל
נעה מעלה ומטה כמחפשת אחר שלל

ולטוף המיתכת מרגיע, מרדים
ותנומת הילדה הרכה נמלאת צחוק ילדים
ובתוך חלומה המתוק רוקמת ספורי בדים

קרוסלה עומדת ביד משועת לצחוק, למגע
רואה בתנומת הילדה וכלה מתמלאת דאגה
שמה תברח לביתה ותותיר חלל תוגה

וגלגל הענק לה קורא, ולוחש באזנה הלצה
"הגיע זמן כבר לקום", מלזה דבריו בקריצה
שעת ערבים, הגן מתרוקן, והיא עוד אינה מקיצה.

על ספסל ישבה ילדה והיה לה בלון גדול
ומתקני משחקים סביב הזכירו את האתמול
וצפור מציצת ממול מצאה זרעונים בחול.

בשבחי השלנה

בעוד ימים מאד רבים
אמצא את שבקושה נפשי.
אמצא לי את שלות נפשי
אמשך שלנה תשעה קבין.

ובעוד ימים מאד רבים
ארחק מתועבת נפשי.
ארחק מפעש אנשים
חמת פתנים ועקרבים.

ובית מדות לי יבנה
אם כה יתן לי אלהים
ואין יתר בו וחסר.

בו אין קורא אף אין עונה
ועוף כנף עליו יהים
ועוף כנף כבודו שער.

חלום האמת

לפני שנים רבות מספר
חלמתי את משאת חיי.
חלמתי את תכלית חיי
אמצא תכלית עשרות מונים.

ולפני שנים רבות מספר
נשמתי סיוטי חיי
נשמתי תרעלת שכרים
פסיפס שחרים ולבנים.

והאמת לי נגלתה
שרתה על פני האנשים
לפנים וגם לחוץ.

בה אין סתיכה ואין בלתה
והשקרים מתרוששים
לשקר אין תרוץ.

